

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
 KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO
 IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
 DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

KOMUNIZMO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
 1961 m. lapkričio 18 d.
Šeštadienis
 Nr. 91 (1574)
 Kalna 2 kap.

PANEVĖŽIO IR KUPIŠKIO RAJONŲ KOLŪKIŲ SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ GAMYBOJE RODIKLIAI 1961 METŲ LAPKRIČIO 1 DIENAI

(Išpareigojimai—visiems metams)

Rajono pavadinimas	Pieno 100 ha naud. (cnt)		Pieno vidutiniškai iš karvės (kg)		Mėsos 100 ha naud. (cnt)		Ktaulienos 100 ha arimų (cnt)	
	Isipa-reigota	Gauta	Isipa-reigota	Pri-melžta	Isipa-reigota	Paga-minta	Isipa-reigota	Paga-minta
Panevėžys	278	210,2	2500	2007	56	28,0	47,3	25,4
Kupiškis	220	168,6	2100	1655	45	26,5	40,0	22,1

Davei žodį — įvykdyk!

Naujoji TSKP Programa numato spartų gyvulininkystės produktų gamybos apimtį didėjimą. Per pirmąjį dešimtmetį pieno gamyba padidės daugiau kaip du kartus, o per dvidešimt metų — beveik tris kartus. Tai — svarbus uždavinys. Ir jį galima įvykdyti tik didinant gyvulių skaičių, gerinant jų veislę, keltant produktyvumą, plečiant pašarų bazę.

Visa eilė mūsų rajono kolūkių, kaip „Salamiestis“, „Nemunas“, Byčių parodomasis bandymų ūkis ir kt., sėkmingai vykdo prisilmtuosius socialistinius išpareigojimus. Iki lapkričio 1 dienos šie kolūkliai 100 ha žemės ūkio naudmenų pagamino po 334—287 cnt ir iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžė po 2702—2396 kg pieno. Reikia tikėtis, kad šių žemės ūkio artelių gyvulininkystės darbuotojai įvykdys pieno gamybos uždavimą, ištesės duotąjį žodį.

Greta mūsų rajono kolūkių — pieno gamybos pirmūnų — yra ir tokių artelių, kurios net mažina pieno gamybą, žlugdo prisilmtuosius socialistinius išpareigojimus. Jų tarpe yra ir „Mituvos“ kolūkis. Čia gyvulininkystės darbuotojai šiais metais išpareigojo 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti po 200 cnt ir iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžti po 1800 kg pieno. Kaip gi vykdo mituviečiai prisilmtuosius socialistinius išpareigojimus? Per dešimt mėnesių 100 ha žemės ūkio naudmenų čia pagaminta po 152,6 cnt pieno. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžta po 1483 kg pieno. Iki metų galo liko nepilni du mėnesiai. Norint įvykdyti prisilmtuosius socialistinius išpareigojimus, per šį, palyginus, trumpą laiką tarpą, 100 ha žemės ūkio naudmenų dar reikia pagaminti po 47,4 cnt

pleno, o iš kiekvienos karvės primelžti po 317 kg. Dabar tiniu metu melžiamos 127 karvės. Per dieną vidutiniškai iš kiekvienos karvės gaunama vos po 2,3 kg pieno. Tačiau, karvių produktyvumas tikrai nepavydėtinas.

Ilgą laiką, net iki lapkričio 12-osios, karvės dienos buvo dar ganomos. Tas taip pat žymiai prisidėjo prie pieno sumažėjimo. Dabar karvės laikomos tpinėje karvidėje. Kolūkio valdyba, zootechnikė — karvių fermos vedėja J. Eidikonytė tikisi, kad artimiausiu laiku pieno gamyba padidės. Tik tada, jeigu kolūkio karvių melžėjus sugebės iš kiekvienos karvės gauti ne mažiau kaip po 6 kg pieno per dieną, Partijai ir Vyriausybei duotas žodis bus ištesėtas. Tai pasiekti žiemos sąlygomis nelengva, bet būtina.

Žymiai lengviau galima būtų įvykdyti prisilmtuosius išpareigojimus pieno gamyboje, pakankamai turint sulingųjų pašarų. O su jais „Mituvoje“ taip pat blogai. Jeigu karvel per visą žiemos laikotarpį teks vos po 1,5 tonos siloso, tai jo sąskaita pakelti pieno gamybą nėra ko ir svajoti.

Pagal pieno gamybos rodiklius šių metų lapkričio 15 dieną, mituviečiai užima paskutinę vietą rajone trečios grupės kolūkių tarpe. Tačiau, komentarai — nereikalingi. Dabar, laikant karves tvartuose, kolūkio valdyba, visi gyvulininkystės darbuotojai turi stengtis kaip galima labiau padidinti pieno gamybą. Tik tokiu keliu einant, nors daliai, bus ištaisytos klaidos, ir pieno gamyboje įvykdyti socialistiniai išpareigojimai.

Skubiai taisyti

„Neišsprendžiama problema“

Kiaulių šėrejomis, palyginus, dirbame dar neseniai — nuo šių metų pradžios. Tačiau ir per šį laikotarpį galima buvo pasiekti neblogų rezultatų, jeigu mūsų fermoje būtų nors kiek geresnė tvarka, jei fermos vedėjas A. Žasinas, kolūkio valdyba labiau rūpintųsi kiaulių auginimojo darbo sąlygomis. Gi dabar kiaulių fermoje padėtis tikrai skubiai taisyti: paršingoms kiaulėms išduodami sukaitę miltai, iki pat apsiparšavimo net po 4—5 kiaules laikoma viename garde. O ir patys gardai išlaužyti. Kiaulių auginimojos Z. Sabulienė, A. Kaleinikovaitė nusiskundžia, kad, šeriant kiaules, skirtą vienam kartui pašarą reikia pilstyti į lovis keletą kartų. Mat, loviai taip kiaulių sugrauzti, kad, įpytus daugiau edalo, jis išteka į mėšlą.

Negerai, kad kolūkio valdyba neaprupina kiaulių auginimojo žibalu. Juk kada paršiuojasi kiaulės, reikia budėti ištisas naktis. O patamsyje tikrai mažai ką galima nuveikti.

Kada tokios sąlygos, neišvengiama paršelių kritimų, mažai pagaminama ktaulienos. Nejaugi «Vėžionių» kolūkyje tai tikrai neišsprendžiama problema? Ką kodėl nesitikti. Artimiausiu metu padėtis turi būti pagerinta.

V. SAKAVIČIENĖ
 „Vėžionių“ kolūkis.

Ilgiau taikstyti nebegalima

—Ko griebtis, kad kolūkyje per trumpą laiką padidėtų pieno gamyba? — dažnai suka galvas «Sakalo» žemės ūkio artelės valdybos nariai.

—Kelskite apsileidusias melžėjas, — pataria kolūkiečiai.

Teisingai! Pavyzdžiui, karvių melžėjos Danutė Paškaitė ir Janina Kadziulytė karves melžia kada tik joms patinka. Sekmadieniais jos karves visai pamiršta, mat, išskuba į bažnyčią. Taip melžiamos karvės neduos daugiau pieno, bet visai susirgs, užtrūks. Ne maldomis, bet darbščiu darbu didinama pieno gamyba!

V. BANIULIS
 „Sakalo“ kolūkis.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
 1961 m. lapkričio 15 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Rudeninis arimas	Iškulta grūdinių ankštinių	Iškulta linų	Pakelta linų	Supilta sėklos		
						vasarinių grūdinių ankštinių	linų	daugiamėčių žolų
1	„Adomyne“	*	76,4	*	*	42,1	*	—
2	„Altava“	*	82,9	65,0	90,0	15,9	*	46,9
3	„Antašava“	*	87,6	*	*	24,0	77,3	32,0
4	„Ateitis“	90,3	41,1	22,6	63,6	*	50,0	—
5	„Atžalynas“	88,6	*	*	*	*	*	50,0
6	„Aukštaitiai“	91,7	46,5	*	*	75,0	95,1	—
7	„Aukštupėnai“	94,1	88,4	—	—	43,1	—	—
8	„Aušra“	*	75,8	—	—	*	—	90,9
9	Byčių parod. b. a.	*	58,4	21,4	—	84,0	—	*
10	„Bugailiškiai“	*	89,3	31,8	*	46,2	27,6	10,0
11	„Gegužės Pirmoji“	*	86,4	*	*	61,5	*	*
12	„Juodpėnai“	95,7	72,2	89,3	36,4	*	*	*
13	„Laisvė“	*	68,0	76,7	*	24,2	83,7	66,7
14	„Laukminiškiiai“	*	82,1	25,4	*	55,0	2,0	41,7
15	„Lėvu“	98,8	56,6	*	78,3	22,2	66,6	—
16	„Lukonys“	*	54,6	*	*	42,4	*	50,0
17	M. Melnikaitės v.	*	72,8	*	*	20,0	75,0	—
18	„Mičiurino v.“	*	70,7	50,0	*	9,1	75,9	—
19	„Mituva“	*	60,3	78,0	*	—	70,0	56,7
20	„Mūsų rytojūs“	89,7	72,8	75,8	*	6,7	—	23,5
21	„N. gyvenimas“	*	80,6	*	*	20,0	*	75,8
22	„Nemunas“	*	36,3	*	*	—	64,1	25,0
23	„Neris“	*	56,6	80,6	*	*	*	54,5
24	„Norėnai“	*	61,3	*	—	46,8	82,8	35,7
25	„Pakupys“	*	87,2	71,4	*	45,7	25,9	36,0
26	„Patanga“	81,3	86,8	93,8	—	25,0	71,0	46,2
27	„Pergalė“	*	79,6	*	*	46,7	—	*
28	„Pirmoji vaga“	*	46,6	*	53,3	15,4	83,7	—
29	„Pirmūnas“	*	59,2	*	*	25,9	58,8	36,4
30	„Pyvesa“	*	81,7	*	*	47,6	83,3	69,2
31	„Sakalas“	*	73,5	57,8	*	22,9	47,4	16,7
32	„Salamiestis“	*	90,0	*	*	61,0	—	*
33	„Skodinys“	*	44,3	*	*	—	—	50,0
34	„Sėtekšna“	*	65,4	—	—	52,2	—	75,0
35	„Šuiesia“	*	67,1	*	*	57,1	90,3	—
36	„Švyturys“	92,5	98,0	48,8	—	23,1	20,0	70,0
37	„T. pirmūnas“	95,0	80,8	*	50,0	54,8	*	44,0
38	„Tiesa“	96,2	77,6	34,8	—	29,2	66,7	19,0
39	„Uoginiai“	*	93,5	*	*	44,3	*	90,9
40	„Vedrupys“	*	52,4	70,4	*	44,7	66,7	15,3
41	„Vėžionys“	*	34,8	48,0	—	—	—	—
42	„Vienybė“	*	81,5	*	*	50,0	*	63,2
43	„Žadėkiai“	*	71,4	*	87,1	56,3	84,5	*
44	„Žalgiris“	*	40,6	44,4	*	—	*	24,0

Viso kolūkiuose: 100,9 68,5 75,5 90,4 34,8 62,1 40,6

* — įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Čia bus izoliacinių plokščių gamykla

Netoli pagrindinio Šepetos durpių-kraiko gamyklos korpuso rudenįop buvo pradėti pirmieji darbai izoliacinių plokščių gamyklos statybai.

Nepraėjus nei metais, kai čia sugaus mašinos, gamindamos mūsų pramonę, statybos izoliacinių plokštes.

V. Ginto anotr.

ABITURIENČIŲ KOMJAUNUOLIŲ BRIGADA

Buvo pavasaris. Neramiai ginos, — kad net kepurę pagarmėjo upeliam, bet dar neramiau plakė abiturientų širdys. Kas jų laukia gyvenime? Kur pasukti? Juk tiek daug puikių aukštųjų mokyklų, didžiųjų fabričių, plačių kolūkinių laukų! Kur žengsi, visur tavęs laukia, visur tu reikalingas!

Kartą prieš egzaminus susirinkusi visa klasė dalinosi mintimis apie ateitį. Staiga iš suolo pakilo aukštas lieknas vaikinys — komjaunuolis Dimitrijus Prokofjevas: — Žinot, draugai, sudarykime abiturientų brigadą kolūkyje! Juk kaip puiku būtų!

Aišku savaime, ne visi tam pritarė. Tačiau atsirado klasėje ir drąsių jaunuolių, tikrų komjaunuolių, kurie nei tuo momentu, nei vėliau nepabūgo to dar mūsų rajono pirmojo neturėjusio kelio...

— Būtinai į kolūkį! Ten taip reikalingos jaunos rankos! Apie ką nors kitą nėra ko ir galvoti, — kalbėjo pertraukęs metu užsidegęs Jonas Varnauskas.

Rugpjūčio 15 dieną „Tarybinio pirmūno“ kolūkyje pasirodė keturios jaunos merginos ir du vaikinai.

— Aš, ar ne aukštai tik šoka, — šnibždėjo visuose pakampiuose plepsnės kolūkio moterys. — Argi tokiam rantom žemę dirbti...

VI. Rekašius vardo vidurinė mokykla abiturientų komjaunuolių brigadai nupirko radijo aparatą, lovas, patalynę, o kolūkis davė gerą, jauką bendrabutį, atvežė rūbams apintą, stalą, kėdes, indus... Komjaunuoliai išėjo į darbą. Vieną dieną po pietų pertraukos dangy užgulė juodi audros debesys. Bet komjaunuoliai dirbo ir tada, kai jų nugaras pradėjo krapyti pirmieji lietaus lašai. Pagaliau ir visai sušniokėte lietus. Krykdamai ir juokdamiesi vaikinai ir merginos nubėgo į pastogę.

Kai pagaliau liovėsi lietus, Jonas Varnauskas — tas vaikinys, kuris taip energingai pavasarį kalbėjo apie kolūkinį darbą, pasakė: — Aš tuoj grįšiu, labai greit... O dabar einu... Išejo. Bet jau niekada pas draugus nebesugrįžo.

— Jis taip skubėjo iš mūsų lėbėgti, — juokėsi mers...

— Prisiminimui turėsim, kad mūsų tarpe buvo toks... Ir dabar dar juokiasi mers, prisiminusios Varnauską. Šis vaikinys pasiėmė ne draugiškai: mesti draugus, iš tiesų, tegali tik bailys! — Ar mes patenkintos? Juk mes puikliausiai gyvename! — už visas atsako aukšta, nuomintimis apie ateitį. Staiga iš suolo pakilo aukštas lieknas vaikinys — komjaunuolis Bronė Kaziūnaitė.

Komjaunuolių abiturientų brigada išėina į darbą 9 valandą ir dirba tiek, kiek brigadininkas mato tai reikalinga. Į mėnesį merginos išdirba po 30 ir daugiau darbadienių. Maistas joms nemokamas, viską duoda kolūkis.

Po darbo, vakarais, einame į kiną, lankome šokių, kolūkis organizuoja išvykas į Kupiškio miestą, kur kartu su kolūkiečiais aplankome, kai būna, cirką, teatrą, žodžiu, gyvename! — sako merginos.

Šiuo metu abiturientų komjaunuolių brigadoje yra keturios merginos, tai — D. Gurklytė, B. Kaziūnaitė, E. Stančikaitė ir E. Pelanytė. Merginos dirba, stengiasi, o dar po vienos kitos savaitės, kaip sako B. Kaziūnaitė: — Stosiu neakivaizdiniu būdu mokyti Lietuvos Žemės ūkio akademiją.

Apie neakivaizdinį mokymą švajoja ir kitos jos draugės. Komjaunuoliui mažai gerai dirbti, reikia ir mokytis! Šis drąsių žmonių būrelis dar mažas. Jis auga, plėšias, stiprės. To iš mūsų nori Partija, taip ir bus!

VI. JASINSKAS

Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): D. Gurklytė, B. Kaziūnaitė, E. Stančikaitė ir E. Pelanytė.

DEPUTATAI APIE VETERINARINĮ DARBĄ

Šių metų lapkričio mėnesio 13 dieną įvyko rajono Darbo žmonių deputatų tarybos septyniolitojo šaukimo trečioji sesija. Joje dalyvaavo rajono deputatai, kolūkių ir apylinkių Tarybų pirmininkai, fermų vedėjai, zootechnikai, veterinarijos specialistai.

Pranešimą „Dėl veterinarijos darbo ir priemonių visuomeninių gyvulių veterinarinei priežiūrai pagerinti“ padarė veterinarijos vyr. gydytojas A. Girštautas. Jis pažymėjo, kad rajono veterinarinė tarnyba susideda iš rajono vet. ligoninės, 4 vet. apylinkių, 2 vet. punktų, mėsos ir pieno produktų kontrolės stoties. Kiekvienam veterinarijos darbuotojui tenka aptarnauti beveik po 4678 įvairių rūšių gyvulius.

Kalbėdamas apie priešepizootinį profilaktinį darbą, A. Girštautas pažymėjo, kad nuo tinkamo jo atlikimo priklauso ir viso rajono gyvulių sveikatingumas. Tačiau iki šiolei čia dar daug neatlikta, nepadaryta.

Fermų ir gyvulininkystės darbuotojų sanitarinis stovis iki 1960 metų visiškai nebuvo tikrinamas. Dabar padėtis palaipsniui gerėja. Eilėje kolūkių gyvulininkystės darbuotojams jau išduotos sanitarinės knygelės, jie praeina medicininį patikrinimą. Tačiau imant rajoninių mastu, šioje srityje dar daug reikia padaryti. Rimčiau į šį darbą turėtų pažūrėti ir rajono sanitarinės epideminės stoties vedėjas gyd. drg. Petruška.

Stekiant užkirsti kelią infekcinių ligų plitimui per gyvulius prižiūrinius žmones, būtina artimiausiu metu išduoti sanitarines knygeles visiems gyvulininkystės darbuotojams, sistemingai

tikrinti jų sveikatą. Neleisti, kad fermose dirbėtų žmonės, sergą infekcinėmis bei invazinėmis ligomis.

Po A. Girštauto pranešimo įvyko diskusijos.

— Nėra abejonės, kad veterinarijos specialistams pirmoje eilėje turi rūpėti gyvulių sveikatingumas, — pareiškė savo pasisakyme „Salamiesčio“ kolūkio pirmininkas B. Šimonis. — Tuo tarpu Antašavos veterinarinės apylinkės vedėjas drg. Pavilionis daug daugiau rūpinasi savo asmeniniais reikalais, negu tiesioginėms pareigoms. Iki šiolei savo apylinkės kolūkiuose jis — tikrai retas svečias.

„Vedrupo“ kolūkio pirmininkas T. Jakūbėnas pažymėjo, kad veterinarijos darbuotojai seniai buvo įpareigoti patikrinti bergždzis karves. Deja, šis svarbus darbas visiškai paliktas savileigal. Dėl to, savaime aišku, kaiti veterinarijos vyr. gydytojas A. Girštautas ir veislinio darbo stoties direktorius L. Karanauskas. Tai jie nekontroliavo, kaip vykdomas bergždzis karvių patikrinimas mūsų rajono kolūkiuose.

LKP rajono komiteto antrasis sekretorius A. Saguļinas pabrėžė, kad veterinarijos specialistai ir zootechnikai mažai kovoja su įvairiais susirgimais, nereikalauja pagerinti kolūkių fermose sanitarinio stovio.

Sesijos dalyviai svarstė klausimais priėmė atitinkamą nutarimą.

Neapsiriksimė pasakę, kad mūsų miesto gyventojai nieko taip negerbia, niekuo taip nesididžiuoja, kaip šauniais statybininkais. O jais didžiuotis tikrai verta. Juk kasmet miesto dirbantieji gauna naujus, erdvius butus, vis daugiau atiduodama eksploatacijai naujų parduotuvių, kitos paskirties visuomeninių pastatų.

Didelį autoritetą statybos baro dirbančiųjų tarpe turi šios organizacijos darbininkas Leontijus Aleksiejėvas. Jau trys metal dirbdamas statybų pastoliuose mūrininko pareigose, jis įsigijo tinkuotojo, betonuotojo, stiklininko specialybes. L. Aleksiejėvas visada jautrus jauniems darbininkams, noriai jiems padeda, perduoda darbą įgytą patyrimą. Už sistemingą gamybinių užduočių vykdymą ir viršijimą L. Aleksiejėvas ne kartą apdovanotas Garbės raštais, premijomis. Nuotraukoje: Leontijus Aleksiejėvas.

V. Masaičio tekstas ir nuotr.

KOESPONDENTŲ POSTAI PRANEŠA

PAŽADUS REIKIA TESĖTI

Netoli „Gegužės Pirmosios“ kolūkio raštinės yra vadinamas automašinių bei traktorių garažas. Tikriau pasakius, tai ne garažas, o kažkokia landynė. Įėjus į šį garažą, tikrai darosi baugu: vienos sienos beveik nebėra, o ir kitose belikę po kelias lentas. Šiame „pastate“ netelpa visos automašinos, gi traktoriams žiemoti teks po atviru dangumi. O juk žiemos metu reikės remontuoti visą turimą techniką, ir ją remontuoti teks, matyt, po melsvuju dangumi, kai nuo šalčio pyškės tvoros.

Netvarkingai laikomas kolūkyje ir kuras. Skysto kuro cisternos randasi keliose vietose. Cisternos neapvertos, nėra jokių užraktų, net priešgaisrinės apsaugos priemonių. Nereikia pamiršti, kad užsidegusio benzino vandeniu neužgesinsi.

Praėjusiais metais kolūkio valdyba nutarė pastatyti garažą. Dabar žada pastatyti ir remonto

bazę. Nejaugi pažadai duodami tik dėl to, kad jie liktų vien popieriuje?

J. MILEIKIS

ATSILIKIMĄ GALIMA LIKVIDUOTI

Niekam ne paslaptis, kad „Aukštaičių“ kolūkis pieno gamyboje dar atsilieka. Kur glūdi šio atsilikimo priežastys? Pagrindinė atsilikimo priežastis pieno gamyboje yra silpna pašarų bazė. Visuomeninė banda pas mus buvo ganoma blogose ganyklose. Norėdami išbristi iš atsilikimo pieno gamyboje, pirmiausia turime racionaliai naudoti pašarus, gerai juos paruošti. Nereikia pamiršti ir pieno riebumo kontrolės. Individualiai tikrinami kiekvienos karvės pieno riebumas, išaiškinsime tiesą, pienes karves. Tokiu būdu kolūkio reikalams galėtume naudoti liesesnę pieną, o riebesnę — parduoti valstybei. Taip pat nereikia pamiršti kolūkinės bandos papildymo jaunomis, daug pieno duodančiomis karvėmis. Karvių melžėjoms atlyginimą irgi vertėtų nustatyti pagal primelžto pieno kiekį. Už pieno riebumo procento padidinimą stūlyčiau skirti papildomą atlyginimą. Tai paskatintų mūsų kolūkio melžėjas geriau dirbti.

Įgyvendinus šias priemones, mūsų artelė tikrai išbristų iš atsilikimo pieno gamyboje. Šiam klausimui išspręsti turime visas sąlygas, tik reikia daugiau pasiryžimo ir energijos.

A. KERŠULYTĖ

Užsienio lietuvių spaudoje

„KAPITALIZMAS IŠGARUOS“

Tik didžiausias kvailys gali svajoti atsteigti kapitalizmą tenai, kur jis jau pralaimėjo, — rašo Kanados „Liaudies balsas“, demaskuodamas lietuviškus buržuazinius nacionalistus, kurie svajoja, kaip gražinti išsvadavusią tautą į kapitalizmo jungą. Laikraštis pažymi, kad net kai kurie blaiviai galvojančios kapitalistai mato kapitalizmo saulėlydį. An-

tai, vienas didžiausių Kanados kapitalistų baronas Makmilanas, atsakdamas į klausimą ką jis mano apie kapitalizmo ateitį, pareiškė: „Kapitalizmas išgaruos“. Laikraštis daro išvadą, kad niekas negali sulaukyti pirmyn žengiančio gyvenimo.

NAUJAS „SUTVĖRIMAS“

Antanas Bimba „Laisvėje“ rašo: „Dabar Amerikoje mes turime dar ir tokį „sutvėrimą“, kaip „Lietuvių katalikų mokslo akademija“, kuri

neseniai įsistelgė. Kokie gi „mokslininkai“ tą „akademiją“ sudaro? Ogi vyskupas Brizgys ir kiti kunigai — aktų muilintojai, — su pašalpa pastebėti autorius.

Kadaiše vyskupas V. Brizgys uoliai tarnavo Hitleriui. Tačiau vargu ar jis pasitarnaus mokslui. „Kaip ugnis nesiderina su vandeniu, taip kunigai nesiderina su mokslu“, — pažymi laikraštis.

TSKP XXII SUVAŽIAVIMO nutarimus - i gyvenimą KAIMAS PRILYGS MIESTUI

Istorinis TSKP XXII suvažiavimas olingai priėmė naują komunizmo pastatymo mūsų šalyje Programą. Šioje Programoje numatoma, kad visos tarybinės liaudies atsidavusių darbų per 10-20 metų iš esmės bus panaikintas skirtumas tarp miesto ir kaimo.

Per tuos istorinius metus mūsų socialistinis kaimas pasipuoš naujomis, gražiomis miesto tipo gyvenvietėmis, išaugs naujos mokyklos, kultūros namai, krautuvas su valgyklomis, pirtys, buitinio aptarnavimo kombinatai. Kiekvieno kolūkiečio, darbininko bute jau artimiausiais metais švies Iljičiaus lemputės, veiks vandentiekis, kolūkiečiai plačiai naudosis radiju, televizija bei kitomis buitinio aptarnavimo mašinomis bei įrengimais.

Pažvelkime į mūsų artėlės kolūkiečių gyvenimą, kuris taip neatpažįstamai pasikeitė, įkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje. Buržuazijos valdymo metais Migonių, Nociūnų, Udukių, Linkiškių ir kiti kaimai buvo tamsūs, visų pamirštas, užkampis, kur retai patekdavo laikroštis, nebuvo radijo, retame kieme tebuvo dviratis. Ne paslaptis, kad daugelio net vidutinių valstiečių, jau nekaltant apie biednokus, gyvenamieji namai neturėjo grindų, ir tik nedaugelio būvusių buožių namai švytėjo skarda dengtais stogais. Dabar Migonių kaimo kolūkiečiai sparčiai statosi marinius ir medinius namus. Dalis jų jau pasistatė, naudojasi elektros svesa. Kiekviename kieme yra radijo taškas arba radijo priimtuvas, daugumoje kiemų - motociklai. Gi apie dviračius jau kalbama, kaip apie seną, vis labiau atgyvenančią susisiekimo priemonę.

Ar galvojo kolūkietis Kazys Maldakis, kurio turta kadais jau buvo paruoštas išvaržyti, kad senatvėje jam teks važinėti nuosava lengva automašina „Volga“? Vargu. Bet šiandieną - tai tikrovė. Tik sąjonoje šviesesnį rytojų regėjo ir Migonių kaime

Gretu laiku jaunimas gaus puikią dovaną - kultūros namus. Bus pastatyta trečia moderni, pilnai mechanizuota karvidė. Šiame dešimtmetyje taip pat bus pastatyta aštuonmetė mokykla, krautuvas su valgykla, visuomeninė kolūkio pirtis. Iš pagrindų pertvarkysime kelius. Beveik visi kolūkiečiai persikels į gyvenvietes. Visa kolūkinė žemė nebebljos drėgmės pertekliaus.

Iš pagrindų sustiprins pasarų bazę, visuomeninių gyvulių šačiūsių padidės trigubai, o gyvulininkystės produktų gamyba per šį laiką - daugiau kaip 4 kartus; daugiau kaip 2,5 karto pakils laukų derlingumas. Pajamos iš visuomeninio ūkio pilnai patenkins kolūkiečių poreikius. Todėl atpuls reikalas turėti savo pasodybinį sklypą ir laikyti asmeninius gyvulius.

Tokie yra mūsų planai. O jie - tikrai realūs. Kad jie bus sėkmingai įgyvendinti, mums garantuoja naujai priimta Komunistų partijos Programa - komunizmo pastatymo mūsų šalyje Programa. Tai - ne sąjone, bet mūsų, dirbančiųjų, švietis, laiminga rytdiena, kurią statome jau šiandieną!

T. JAKUBENAS
«Vedrupio» kolūkio pirmininkas

IŠ PRADEDANČIUJU

KŪRYBOS

K. JANKAUSKIENĖ

Kaip norisi gyventi!

Kaip norisi gyventi,
Kai žmogui viskas skirta,
Kai Partija Programoj
Mums davė žodį tvirtą.
Per dvidešimt metų
Gyvenimą pakeisti, -
Sukurit komunizmą,
Juo džiaugtis liaudžiai leisti!

Bet nieks negali laukti,
Sėdėt, rankas sudėjus.
Kiekvienas turi būti
Naujų dienų kūrėjas,
Ir eit pirmyn su ryžtu,
Įnešt ir savo dalį,
Kad laimė srautais trykštų
Po gimtą mūsų šalį.

Kaip norisi gyventi,
Kai naujas rytas švinta,
Kai Partija Programoj
Mums tarė žodį tvirtą!

J. GIEDRAITIS

RAUDONAJA VĒLIAVA

(Tęsinys. Pradžia Nr. 88(1571)).

Valstiečiai ir žemės ūkio darbininkai nejo šaukiami į kariuomenę, bet slapstėsi miškuose, bėgo į užsienį.

1904 metais auganti Rusijos proletariato kova rado atgarsį ir Kupiškio apylinkėse. Dvarų kumečiai, bernal ir varginieji valstiečiai, netenkę sunkios dvarininkų priespaudos, emė deginti dvarininkų turta, užmušinėti dvarininkus ir nekėniamus ūkvedžius, tuo reikšdami savo neapykantą engėjams. Taip buvo 1904 metais užmuštas Mirabillo dvaro eigynys Štyžas, Noriūnų dvaro ūkvedys Laitas ir kt.

Kaip ir anksčiau, svarbiausi prieštaravimai kaimo 1901 - 1904 metais buvo tarp valstiečių ir dvarininkų. Noriūnų, Mirabillo, Lukonių ir kituose dvaruose valstiečiai neleidė dvarininkams grobti servitutinę žemę, vijo jų nuomininkus iš gindamų plotų, kovojo prieš dvarininkų savivallavimą, ganė savo gyvulius dvarininkų žemėse. Štai Mirabillo dvaro aplinkinių kaimų valstiečiai pradėjo ganyti savo gyvulus dvarininko Suazel dvarul priklausiančiose žemėse ir ganė jose išlįsą savaitę, kol dvarpionis iškoleitė policiją. Juodpenų ir kitų kaimų valstiečiai kirto mišką, šienavo pievas.

Nežiūrint griežto lietuviškos spaudos draudimo, Kupiškio apylinkėse plačiai buvo paplitusios lietuviškos knygos, kurias pažangūs rašytojai išspausdindavo užsienyje. Lietuviškos spaudos platinimu tuo metu ypač pasižymėjo Juodpenų kaimo valstiečiai Kazimieras Spaitys, studentai Jurgis Čiurlys, Purėnas ir kt. Savo atskaitoje Vilniaus generalgubernatorius 1904 metais rašė: „Nežiūrint visų draudimo priemonių, priimtų dėl tolyniškai lietuviško šrifto, nežiūrint valdžios išleistų knygų rusišku šriftu, šis šriftas lietuviams neprigijo“. Rusijos darbo žmonių revoliucinis judėjimas privertė carizmą daryti nuolaidas. 1904 metų gegužės 7 dieną carinė vyriausybė panaikino lietuvių spaudos draudimą. Tuo buvo siekiama atitraukti darbo žmones nuo revoliucinio judėjimo. Bet lietuvių spaudos leidimas dar nerelėškė spaudos laisvės, ją varžė carizmo cenzūra, kuri visu aštrumu buvo nukreipta prieš revoliucinę darbininkų spaudą. Spaudos draudimo panaikinimas turėjo didelę praktinę ir politinę reikšmę. Tai palengvino Lietuvos darbo žmonių išmokti rašto ir tuo padėjo augti jų politinę sąmonę, sudarė palanknesnes sąlygas tvirtinti ryšius ir vienybę tarp lietuvių ir rusų darbininkų.

KUPIŠKĖNAI 1905-1907 METŲ REVOLIUCIJOJE

Žinios apie „Kruvinąjį sekmadienį“ įvykius labai greit pasiekė kupiškėnus. Kaimuose ir dvaruose vyko susirinkimai. Darbo žmonės reikė didžiulį pasipiktinimą tokiu caro žlaurumu. Socialdemokratų organizacijų pasitarime Panevėžyje buvo nutarta 1905 metų vasario 27 d. suorganizuoti didelę darbo žmonių revoliucinę demonstraciją ir mitingą Kupiškėje. Šiam įvykiui buvo kruopščiai ruošiamasi: kaimuose ir dvaruose vyko darbo žmonių susirinkimai, buvo platinami revoliucinių socialdemokratų atsisaukimai, kolektiniai darbo žmones į kovą. Numatyta dieną Kupiškį susirinko virš 2000 žmonių. Iš daugelio aplinkinių kaimų valstiečiai su raudonomis vėliavomis ir revoliuciniais lozungais, dainuodami revoliucines dainas, traukė į turgaus aikštę. Kolonoje, atvykusi į Kuosenų kaimo, matėsi didelis šūks su užrašu: „Šalin kraugerį carą!“ Mitingą atidarė Panevėžio rajono socialdemokratų partijos atstovas P. Mažylis, kalbėjo kupiškėnai Juozas Madeikis, Povilas Krapavickas ir kt.

Demonstracijai ir kalbetojams apsaugoti buvo iškviestas ginkluotas revoliucionierių būrys iš Anykščių ir kitų vietų. Atsargos dėlei buvo nukirpti telegrafo laidai, jungiantieji Kupiškį su kitais miestais. Mitingas pritarė revoliucinių socialdemokratų lozungams. Pasisekus Kupiškio demonstracijai ir mitingui, gretu laiku įvyko panašūs revoliuciniai darbo žmonių susibūrimai ir kitose vietose - Troškėnuose, Subačiuje, Salamiestyje, Skapiškėje ir kt.

1905 metais vykusieji streikai kaimuose turėjo jau ne vien ekonominį pobūdį, buvo keliama ir politiniai reikalavimai. Valstiečių kovos tikslas buvo - gauti dvarininkų žemę.

1905 metais Kupiškėje buvo sudarytas LSDP Panevėžio rajono parajonis, kurio valdybą sudarė kupiškėnai-socialdemokratai: Juozas Madeikis iš Kuosenų kaimo, Povilas Krapavickas iš Radvilėnų kaimo ir kt. Kupiškio apylinkės kaimuose tuo metu jau veikė keleta kuopelių, kuriose iš viso buvo apie 30 narių. Aktyviai veikė socialdemokratų kuopelė Kuosenų kaime (pirmininku buvo Kostas Sadala), Jutkonių kaime (pirmininkas Jurgis Čiurlys). Suprantama, šios organizacijos dar nebuvo grynai marksistinės. Žymią dalį jų narių sudarė pasiturintieji ūkininkai ir kiti smulkturbininkai elementai. Dalis jų vėliau nukrypo į dešiniųjų socialdemokratų pozicijas. Tačiau tuo metu šios organizacijos suvaidino didelį vaidmenį mobilizuojant darbo žmones į bendrą kovą prieš carizmą ir dvarininkus.

Ypač revoliucinis darbo žmonių judėjimas Kupiškio apylinkėse pagyvėjo 1905 metų vasarą. Didelį įspūdį kupiškėnams padarė žinia apie sukilimą „Potiomkino“ laive ir kt.

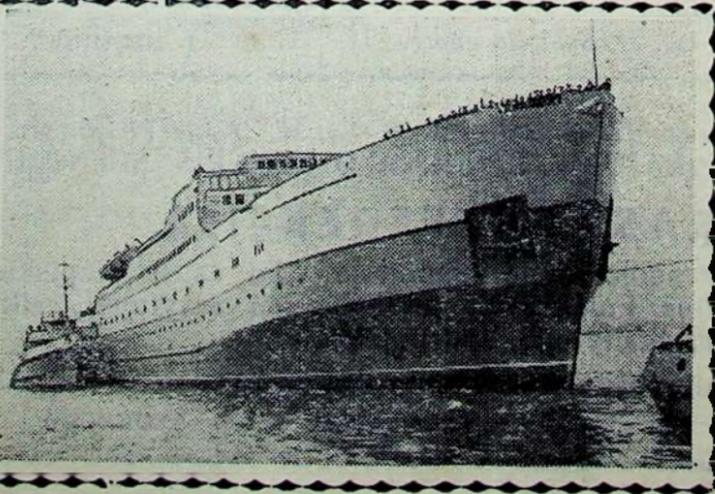
Tuo metu, kaip masių vadovai ir organizatoriai, pasižymėjo Juozas Madeikis, Kazys Gudas, Petras Baltušis, Petras Dubindris, Juozas Karazija, Pranas Vasiljevas, Jurgis Čiurlys ir visa eilė kitų socialdemokratų, kurie organizavo darbo žmones į bendrą kovą prieš carizmą ir „sauosius“ išnaudotojus. Kalbėdami mitinguose, platindami revoliucinę literatūrą ir Lietuvos Socialdemokratų Darbininkų partijos atsisaukimus, jie mokė darbo žmones vienybės ir organizuotumo kovoje su engėjais.

Aktyviai priešinosi caro vyriausybei ir jos pakalikams Kupiškio apylinkės kaimų valstiečiai. Jutkoničiai savo atkaklumu išgarsėjo ne tik Kupiškio apylinkėse, bet ir visoje Lietuvoje. Ten buvo susidariusi revoliucinių socialdemokratų kuopelė, kurios organizatoriai buvo Jurgis Čiurlys. Jis, dar besimokydamas Petrogrado universitete, aktyviai prisidėjo prie revoliucinių studentų veiklos, už ką 1905 metų pradžioje buvo pašalintas iš universiteto ir persiektojamas. Grįžęs į Jutkonių kaimą, iš karto įsijungė į aktyvią veiklą. Jam į pagalbą atvykdavo tokie pat besislapsia nuo caro valdžios persektojimų studentai Galvanas ir Vabalninkas, Smalskis iš Kamajų ir kt. Visi jie gyveno nelegaliai, nes buvo ieškomi. Jie turėjo didelį autoritetą gyventojų tarpe, nes gynė jų reikalus.

(B. d.).

GORKIS. «Krasnoe Sormovo» gamyklos kolektyvas pagamino didžiulį keltą-gigantą «Sovetskij Azerbaidžian». Šis jūrų laivas yra 134 metrų ilgio ir 18 metrų pločio, turi 2600 arklio jėgų galimumo variklius. «Sovetskij Azerbaidžian» kursuos maršrutu Krasnodskas-Baku. Jis vienu metu gali pavežti 30 pakrautų didžiųjų geležinkelio vagonų, patogiose kajutose tilps 300 keleivių. Nuotraukoje: keltas-gigantas «Sovetskij Azerbaidžian» reide.

N. Akimovo ir P. Voznesenskio
(TASS) nuotr.

Agresoriaus žodynas

Vakarų Vokietijos budesvero kareiviai, esantys Anglijoje, aprūpinti kiseniniais angliskais žodynais—paskalbėjimų rinkiniais. Štai keli „perlai“ iš šios knygutės:
1. Užrašyk šiame lape lyje karinio dalinio numerį!

2. Kur kasa? Sakyk teisybę, o jei ne—būsi sušaudytas!
3. Nemeluok, matau, kad kaimas labai turtingas.
4. Mes visai ne barbarai, kaip skelbda gandai apie mus Belgijoje ir Prancūzijoje!

Parduodamas miestas

Kažkada Australijos išseko, ir miesto gyventojai miestas Lensfildas buvo apleido jį. Auksu ieškotojų ir aukso ištuštėjo namai, apmirę pramonininkų miestas. Bet slyno metai. Auksu ištekliai jo apylinkėse sumažėjo. Lensfildas neteko savo buvusios reikšmės. Ir štai prieš dešimtį metų gamtiniai auksu klodai visiškai neatsiranda.

Žinios

apleto gamybą už 1961 m. lapkričio 9—14 d. d.

Eil.Nr.	Kotūkto pavadinimas	Primelzta pieno iš 1 karvės		Palyginus su pračiu penktadieniu (y arba (-))
		per 5 d.	per 1 d.	
1	„Salamiestis“	34,7	6,9	-0,6
2	„Nemunas“	32,9	6,6	-0,3
3	Byčių p. b. a.	30,9	6,2	*0,4
4	„N. gyvenimas“	29,0	5,8	-0,8
5	„Pergalė“	25,0	5,0	*0,1
6	„Alizava“	24,1	4,8	-1,1
7	„T. pirmūnas“	23,8	4,8	-0,5
8	„Neris“	22,5	4,5	-0,7
9	„Noriūnai“	21,4	4,3	-0,8
10	„Aušra“	19,5	3,9	*0,6
11	„G. Pirmoji“	19,4	3,9	-0,1
12	„Antašava“	17,6	3,5	-0,2

Viso I grupėje:		25,6	5,1	-0,4
1	„Pirmoji vaga“	25,1	5,0	*0,2
2	„Zadelklai“	20,6	4,1	-0,3
3	„Šviesa“	19,6	3,9	-0,2
4	„Setekšna“	18,7	3,7	-0,8
5	„Pirmūnas“	18,6	3,7	—
6	„Laisvė“	18,4	3,7	-0,8
7	„Aukštupėnai“	17,4	3,5	-0,8
8	„Vienybė“	16,6	3,3	-0,3
9	„Vežionys“	16,3	3,3	*0,6
10	„Tiesa“	16,0	3,2	-0,3
11	„Lėvu“	14,7	2,9	—
12	„Vedrupys“	13,9	2,8	-0,4
13	„Atėitis“	13,4	2,7	-0,7
14	„Pakupys“	11,8	2,4	-0,3
15	„Juodpėnai“	9,2	1,8	—
16	„Atžalynas“	7,7	1,5	-0,4

Viso II grupėje:		16,3	3,3	-0,2
1	„Lukonys“	20,8	4,2	-0,2
2	„Pyvesa“	19,8	4,0	-0,4
3	„Sakalas“	19,3	3,9	-0,2
4	„Mūsų rytojūs“	17,1	3,4	-0,5
5	„Palanga“	16,1	3,2	—
6	„Melmikaltės v.“	15,5	3,1	-0,3
7	„Bugališkiai“	15,0	3,0	-0,1
8	„Adomyne“	15,0	3,0	-1,2
9	„Laukmintiškiai“	14,3	2,9	-0,2
10	„Aukštaičiai“	14,0	2,8	-0,3
11	„Mičiurino v.“	13,9	2,8	-0,5
12	„Uoginiai“	12,3	2,5	-0,5
13	„Žalgiris“	12,2	2,4	-0,4
14	„Švyturys“	12,1	2,4	-0,5
15	„Skodėnys“	11,6	2,3	-1,1
16	„Mituva“	11,3	2,3	-0,2

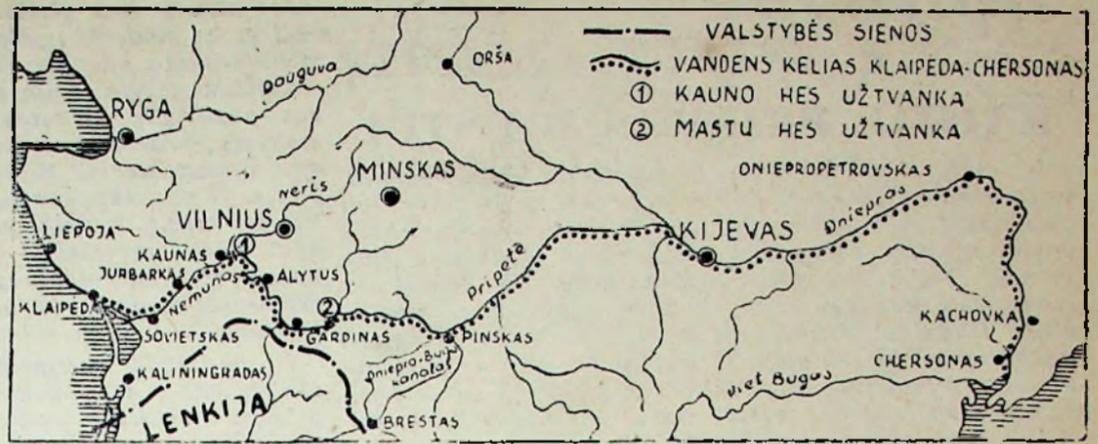
Viso III grupėje:		15,2	3,0	-0,5
Viso rajone:		18,5	3,7	-0,4
*daugiau				
-mažiau				

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

KOMUNIZMO KELIU

4 psl. 1961 m. lapkričio 18d.

DNIEPRO—NEMUNO VANDENS KELIAS

„Ant Dniepro teks pastatyti šeštąją stotį—Kanevo HES, rekonstruoti Pripetės upę ir per kanalų sistemą bei Nemuno upę sujungti Juodąją Jūrą su Baltijos jūra“.

Ši mintis, kurią draugas N. Chruščiovas pareiškė TSKP XXII suvažiavime, su pasitenkinimu sutikta Tarybų Lietuvoje. Respublikos mokslininkai - ekonomistai ir energetikai jau seniai puoselėja projektus sujungti Nemuną su Dniepru ir sudaryti per žemyną vandens magistralę Baltija—Juodoji jūra.

ELTOS korespondentas paprašė Lietuvos TSR Mokslų akademijos Ekonomikos instituto direktorių, ekonomikos mokslų kandidatą K.

Meškauską papasakoti, kokią reikšmę turėtų trumpiausio vandens kelio nuo Klaipėdos uosto iki Juodosios jūros Chersono miesto sukūrimas.

— Ši problema,—pasakė drg. Meškauskas,—turi didelę reikšmę visai mūsų šaliai. Partijos XXII suvažiavime buvo pažymėta, jog įgyvendinus ją, galima bus nusausinti daugiau kaip 4 milijonus hektarų Poliesės ir Pabaltijo žemių. Dideli krovinių srautai iš šalies šiaurės vakarų ir kitų rajonų, o taip pat kroviniai iš Baltijos jūros galės tuomet būti pervežami per Juodosios jūros uostus, neplaukiant pro Gibraltarą į Viduržemio jūrą, o iš pietinių rajonų Dniepru per Pripetę ir Nemuną—į Baltijos jūrą. Lietuva, Baltarusija, Latvija, Estija, Kaliningrado sritis gaus pigų vandens

kėlą, kuriuo plauks didžiulis krovinių srautas: metales ir anglys—šiu ekonominių rajonų sunkiajai pramonei, trąšos, mašinos ir chemikalai—žemės ūkiui. Savo ruožtu laivalai, pakrauti Pabaltijo pramonės ir žemės ūkio produkcija, plauks į šalies pietinius rajonus.

Dniepro—Nemuno vandens kelias bus taip pat papildoma transporto arterija tarp Tarybų Sąjungos ir Lenkijos bei Vokietijos Demokratinės Respublikos Baltijos jūrų uostų.

Šio trumpiausio vandens kelio tarp dviejų jūrų sukūrimas bus kompleksiškaį sprendžiamas su svarbiausiomis energetikos vystymo ir didžiulių supelkėjusių žemių masvų įsavinimo problemomis.

Ant Nemuno teks sukurti elektrinių kaskadą, kuri leis pilnai išnaudoti upės hidroenergetinius išteklius, sudarantius beveik pusantro milijono kilovatų. Tai yra labai svarbu aprūpinant mūsų respublikos liaudies ūkį energija ateityje. Nemunas taps gilus visoje vagoje.

Dniepro—Nemuno sistema, įėjama į veikiantį Dniepro—Bugo vandens kelių sistemą, be abejo, bus stambia grandimi sukuriant vieningą gilia vandens Tarybų Sąjungos europinės dalies upių kelių sistemą.

Už redaktorių VI. JASINSKAS

Rajono MOKYKLOS

VLADO REKAŠIAUS VARDU vidurinė mokykla jaunieji turistai lankėsi Biržuose. Čia jie apžiūrėjo Biržų pilį, neseniai susikūrusį miesto kraštotyros muziejų ir kitas įdomesnes apylinkės vietas. Vietos turistai kupiškėnus užkvietė į J. Janonio v. vid. mokyklos internatą, kur surengė draugystės vakarą. Kupiškėnai-turistai labai patenkinti šiuo draugišku susitikimu su Biržų turistais.

V. JAUNIŠKIS

ALIZAVOS vidurinė mokykla moksleiviai jau mėnuo laiko, vadovaujami mokytojos Smilgionės, sodina vaiskrūmius. Jau pasodinta daug vyšnių, obelaitių, aviečių ir dekoratyvinių medelių.

B. ŽALYS

SALAMIESČIO aštuonmetės mokyklos moksleiviai taktininkai savo gimtajame „Salamiesčio“ kolūkyje. Dviejose brigadose taktininkai tikrai sąžiningai padirbėjo, tvarkant šiu metų derlių. Tokios talkos ne tik netrukdo mokslui, bet dar gi padeda teorijos žinias pritaikyti praktikoje.

T. MIZAROVA

PO GIMTAJĄ KRAŠTĄ

Subačiaus vidurinė mokykla A. Baranausko, J. Biliūno, mokyklos Xa klasės moksleiviai vasaros metu nusprendė dviadienis apsilankyti kai kuriuos netolimus kaimyninius rajonus. Moksleiviai pravažiavo ne vieną simtą kilometrų, ir jų džiaugsmui bei entuziazmui nebuvo ribų. Ypač daug išpuodžių moksleiviai parsivežė iš Anykščių rajono, kur aplankė rašytojų

R. Škaisčio nuotr.

Rytoj, lapkričio 19 d. 20 val. Kupiškio kultūros namų salėje įvyks „RAJONO LAIKRAŠČIO NUMERIS SCENOJE“

VAKARAS - KONFERENCIJA

Pavaizduojant laikraščio numerį scenoje, dalyvaus: Kupiškio miesto meno saviveiklos kolektyvai, pradėdantieji rašytojai, laikraščio korespondentai, skaitytojai, sportininkai ir kt.

Laikraščio skaitytojus kviečiame dalyvauti.

„KOMUNIZMO KELIU“ REDAKCIJA

R A S T A

Prie Kupiškio kultūros namų rastas vaikiškas palatas. Kreiptis pas B. Naujikiene, gyvenančią Gedimino g. Nr. 38.

Kupiškio gastronome rasta pinigė su pinigais. Kreiptis pas gastronomo vedėją.

Kupiškio prekybos - tiekimo kontoros darbuotojai reikią gilią užuojautą sandėlininkui Vladui Juodviršiui, jo mylimai mamytei mirus.